

1869
Första häftet.

Pris: 30 öre.

Beskrifning

öfver

De Stater i Norra Amerika,

som

Swenska Emigranter

kunna med fördel bosätta sig uti,

femte

Råd och Anvisningar.

Denna beskrifning, som meddelar upplysning om dessa staters läge, regering, klimat, jordmån m. m. är sammandragen

Ur KB:s samlingar

Digitaliserad år 2013

National Library
of Sweden

Jönköping,
German Halls förlag, 1869.

Är hufvudsakl. från den offic. landtmäteri-
rapporten.

Utrav. Br.
(Pr.)
Beskrifning

öfver

De Stater i Norra Amerika,

som

Swenska Emigranter

kunna med fördel bosätta sig uti,

femte

Råd och Anvisningar.

~~~~~  
Denna beskrifning, som meddelar upplysning om dessa staters läge, regering, klimat, jordmån m. m., är sammmandragen ur flere Amerikaniska beskrifningar och den fullständigaste som hittills utkommit på Swenska språket.

—  
En restarta medföljer.



Jönköping,  
German Halls förlag, 1869.

Är hufvudsakligen från den offic. landtmäteri-  
rapporten.

Beskrifning

öfver

De Stater i Norra Amerika,

som

Swenska Emigranter

kunna med fördel bosätta sig uti,

femte

Råd och Anvisningar.

~~~~~

Denna beskrifning, som meddelar upplysning om dessa staters läge, regering, klimat, jordmån m. m., är sammandragen ur flere Amerikanska beskrifningar och den fullständigaste som hittills utkommit på Swenska språket.

Jönköping,
Herman Salls förlag, 1869.

Det mest framstående draget i republikens tillvärt och förkofran är den gradwisa utsträckningen af uppväxande nybyggen öfver de vidsträcktta publika länderierna. Amerikas liberala lagstiftning till förmån för dessa länderiers uppodling erbjuder fortfarande owanliga fördelar för städernas och nybyggens grundande åt emigranter från de tätt befolkade äldre staterna, äfvensom från främmande länder, på villkor som iståndfäta den mindre bemedlade, men arbetsamme, att förskaffa sig hem för en högst obetydlig kostnad. Detta system, grundadt af revolutionens utmärkte statsmän, har utwidgats, under en upplyst erfarenhet, för att möta behofwen af det ofantliga, oupphörligt ökade antalet af invandrare, genom tidsenliga författningar för disposition af de publika länderierna, från 1785 till 1866. Det har ej instränkt sin wälgörenhet till blotta öppnandet af wida och bördiga fält för enskilda hem, — skänkande åt kommunalstyrelserna med full dispositionsrätt, för uppstringens befrämjande, jord af en qwadratmils widd i hwarje township (bylag) af sex qwadratmil, och rikt begäfwande seminarier och universiteter, — men det har äfwen afstått ofantliga qwantiteter för allmänbandandet af den nordamerikanska kontinentens ändpunkter, samt, än ytterligare, i att tillmötesgå behofwen af des många olifartade trakter genom att sammanbinda trafikens centralpunkter medelst skyndsamma kommunikationsmedel.

Förenata Staternas länderier utgöra det amerikanska folkets stora arf. Hur erhölls det och hwad är des widd?

Amerikanska folket, wid revolutionskrigets slut, höll widsträcktta trakter inom de yttre gränserna af de Förenata Staterna, på grund af slutliga fredstraktaten med Stor-Brittannien 1783. Dessa westra länderier gjordes då, med uteslutande besittningsrätt, anspråk på af staterna wid Atlantiska hafwet; i några fall sträcktte sig dessa anspråk twärs öfver kontinenten till Stilla hafwet; i andra, i obestämd längd till wildmarkerne.

Dessa stridande intressen förorsakade krig och oenighet. Staten New-York, — nu industriens blomstrande centner på denna kontinent, bestämd i sin jättelika karrier att nå en storhet, ej mindre lysande än någon annan handelsmakt i werlden, — afstod willigt sin rätt till det obegränsade territoriet, och, tillmötesgående revolutionskongressen, uppgäfw de andra staterna sina anspråk, hwarigenom äganderätt till dessa omätliga länderier fullkomligt öfverflyttades på Förenata Staterna.

Förenata Staterna ägde ingen publik jord i någon af de först organiserade tretton staterna, med undantag af jord för offentliga bruk, såsom fästningar, arsenaler, fyrbåkar och krigshannar. Vermont utgjorde ej, år 1776, en af unionens stater, — New-York och New-Hampshire görande då anspråk på detta territorium, — men blef intagen i unionen såsom stat 1791, under det att Maine, på hvilket Massachusetts gjorde anspråk, ej inträdde förr än 1820.

Kentucky utgjorde i början en del af territoriet Virginien, men intogs som stat 1792, utan att äga några publika länderier inom sina gränser. Tennessee, som utgjorde en del af Norra Carolina, blef en stat i unionen 1796, men Förenata Staterna äga nu ej någon publik jord inom denna stats gränser, denna hafwande blifwit afstådd genom kongressens beslut.

Om man borttager de ofwännämnda staternas area från hela republikens område, som den existerade 1783, med gränser sträckande sig från de norra innsjöarne till den 31:ste latitudsgraden, och från Atlantiska kusten till midtel-linien på Mississippifloden, så utgör, under det året, återstoden af de publika länderierna omkring 354,000 qwadratmil eller 226,560,000 acres.

Swarje acre af hela denna area är fullkomligt uppmätt och befordrad, under det att noggranna kartblad hafwa blifwit uppgjorda, utvisande hela ytan i lagliga underafdelningar, och allt i fullkomlig öfwerensstämmelse med rektangulärsystemet *. Detta system kontrasterar märkbart med de oregelmesfigheter i form som råda i England, hwar-est, ehuru under ledning af lärda och erfarna män, landmäteriet, efter århundradens civilisation, har ännu ej fullkomnats, fordrande, enligt beräkning af 1863, ett anslag af 90,000 pund sterling om året, under tjuguet år, för utsträckning af landmäteriarbetena öfwer de brittiska barne.

Hafwande sålunda wisat utsträckningen af Amerikas publika länderier, och deras åtkomst, är det nu på sin plats att i korthet framställa deras utsträckning till de nuwarande gränserna.

Genom fredstraktaten 1763 emellan England, Frankrike och Spanien, war öfwerenskommet, att den westra gränsen af de anglo-amerikanska kolonierna skulle bestämmas, en gång för alla, genom en linie löpande utmed midtlinien af farleden i Mississippifloden, derigenom afträdande åt Frankrike allt det territorium, på hvilket det sednare riket gjorde anspråk i regionen wester om Mississippifloden.

Denna linie war derföre 1783 erkänd som Amerikas westra gräns; men inom tjugu år derefter, en större statsman (President Jefferson) än konungen som ingick på denna inskränkning, fann medel att sträcka

* Enligt detta system uppmättes all jord i reguliera fyrkanter, af, med högst få undantag, en mils sida.

Amerikas anspråk till regionen bortom Klippbergen, genom fästandet af den wigtiga föreningslänk som sammanband oss med Stilla hafskusten, hwilken hade blifwit afträdd genom traktaten 1763. Han ansåg det öfwerensstämmande med publika lagen, i synnerhet med affeende på den amerikanska upptäckten 1792 af Columbia-flodens mynning, att förordna en expedition för undersökning af Missouri-floden och dess grenar till deras källor, i ändamål att undersöka till dess mynning å Stilla hafskusten någon ström, "som kunde erbjuda den rakaste och fördelaktigaste wattenkommunikation twärs öfwer kontinenten för kommerciella ändamål."

Denna anordning widtogs före ratifikation den 31 Oktober 1803 af traktaten hwarigenom franska republiken afträdde till Amerika den fordna provinzen Louisiana.

Spaniens afträdande af Florida, 1819, följde, och derefter, 1846, intagandet i unionen af staten Texas, som bibehöll sina publika länderier. Traktaten med England det sistnämnda året, och de merikanska afträdelserna 1848 och 1853 fullbordade Amerikas sydwestra gränser wid Merikanska wiken och Rio Grande-floden, derifrån westligt till Stilla hafwet, gifwande Amerika en gräns å denna ocean och Puget-sundet af 1,620 mil; nämnda afträdelse af 1848 lade till kustlinien Amerika förut hade wid Merikanska wiken, under spanska afträdelser 1819, 400 mil, sträckande sig från mynningen af Sabine- till Rio Grande-floden, derigenom görande Amerikas kustlinie å Atlantiska hafwet, Merikanska wiken och Stilla hafwet 5,120 mil.

Genom dessa wigtiga afträdelser hafwa de publika länderierna utwidgats nära sju gånger deras storlek wid slutet af förra århundradet, och äro nu sjutton gånger större än konungariket Preussien, inberäknade de territorier som wunnits genom det nyligen slutade friget med Österrike: och de äro ännu wida större i jemförelse med England, Wales, Skottland och Irland, inberäknade barne i Canalen och andra brittiska besittningar i Europa.

Widdan af Amerikas publika länderier uppfattades för några år sedan till 1,450,000,000 acres, men befinnes nu, efter fullt tillförlitliga beräkningar, uppgå till 1,465,468,800 acres.

Jorden i de blomstrande staterna Ohio, Indiana och Illinois, fordom utgörande en del af national-territoriet, har nästan helt och hållet öfwergått i enskilda händer. De trakter af publika länderier, som ännu äro tillgängliga, förefinnas till större eller mindre del i de nordliga regionerna, wid innsjöarne Huron, Michigan och Superior; i de södra, öfter om Mississippifloden, utåt Merikanska wiken, i de stater, hwilkas östra gräns utgöres af denna flod, och ännu widare westerut, i alla andra stater och territorier, utsträckande sig till och öfwer Klippbergen, Kaskaderna och Sierra Nevada, fortgående till slutningen mot Stilla hafwet, med detta haf som gräns, samt med den rika mineral-

staten liggande öfsligt nära derinwid och gränsande till de två stora staterna wid Stilla hafwet.

Hwad är detta på Amerikas lagstifning grundade system, genom hwilket denna halfwa kontinent är så styrd, att Amerikas folk, och emigranter som önska inträda i den amerikanska familjen, kunna tillförsäkra sig vinstrika och oåterkalleliga nybyggare-rättigheter?

Det är förnämligast genom inrättandet af landmäteridepartementet, nu tio till antalet, med sextioett jord-distrikter hwarje, då det är i verksamhet, hafwande en registrator och kassör för att bokföra ansöknin- ningar och widtaga de af lagen bestämda förberedelser till det slutliga fastebrefswets utbekommande.

Under det nuwarande systemet för uppmätandet af den publika jorden utgingo linierna först från östra Ohio; derefter utsträcktes de till gamla Natches-nybygget i den nuwarande staten Mississipp, samt intränga nu till Floridas sydligaste udde, följande Stilla hafstusten från San Jago= till Fuga-sunden. Alltid tillwärande och spridande, be- täcka de nu en ofantlig yta. Detta war dock ej en enda tidpunkts verk, men en följd af mångårig lagstifning och djup och trägen forskning af dem som från tid till annan varit ansöktroddes lagarnes verkställande.

Det är intressant att följa de förbättringar som ledt till systemets framgång sedan traktaten i Greenwille 1795, den första offentliga för- fatning, genom hwilken indianernas besittningsrätt till jorden nordwest om Ohio-floden tillintetgjordes.

För det bättre ordnandet af landmäteriarbetena, äfvensom för beqwämlighet i beskrifning, blefwo meridian- och bas-linier nödiga och derföre antagna och fastställda genom lag. På sednare åren, isynner- het sedan reorganisationsförfatningen af 1836, hafwa landmäteri- departementerna varit helt och hållet underställda general-landkontorets styrelse. Sedan reorganisationsförfatningen har landmäteritjensten gjort hastiga steg framåt, i förbättrandet af systemets alla grenar, ge- nom att utwälja de högsta bergtopparna såsom utgångspunkter för bas- linier och meridianer.

Emedan sammanträffandet af meridianerna måste ega rum, och det är omöjligt att utföra ordinära mätningar matematiskt rigtiga, i följd af jordytans ojämnheter och instrumentens ofullkomlighet, är bru- ket ej som i förra tider att bero på en enda meridian- och bas-linia för mätningarnas berigtigande, men hwad man fallar ledningsmeri- dianer eller rättninglinier, eller fastställda paralleller, hafwa blifwit använda, hwilka alla blifwit utstakade så nära de verkliga meridia- nerna och parallellerna som menflig skidlighet har kunnat uppnå.

Detta system, i fullkomlig öfwerensstämmelse med jordens klotform, tillförsäkrar likformighet och skönhet i Amerikas mätningar, i synnerhet öfwer en widsträckt yta, som omöjlig kunde genom någon annan metod ernås.

Det för ledningsmeridianer adopterade systemet är att föra dem på beqwäma afstånd och göra affätningarna å hwarje fastställd pa- rallel lika med sammanträffningarne, som lätt kunna beräknas och affät- tas äfwen föres uppmätningen af de fastställda parallellerna. Dessa paralleller föras från meridianerna och ledningsmeridianerna på de verkliga parallellerna, en för hwart township (bylag) i höga latituder, såsom staten Oregon och Washington-territorium, — och från ser till tio townships i de lägre latituderna, — under det att townships- och sektionshörnena af laglig widd — nemligen ser mil för hwarje town- ship och en mil för hwarje sektion — äro derå fastställda och utmärkta, utan afseende på de slutande linierna och hörnena af townships, och sektionslinierna söder om parallellen, för att taga upp och sälunda stanna sammanträffandet af mätningarnas meridianal-linier, oundwisklig i avanserandet från en fastställd parallel till den följande.

Dessa grannliga och widt utsträckta förättningar fordra ej alle- nast teoretisk kännedom i astronomien, utan äfwen praktisk bekantskap med alla de instrumenten som landmätaren använder wid fältarbeten.

Bland de wigtigaste landmäteriförättningar är utmärkning på fältet af utmätninglinier och vinklar, på ett tydligt och waraktigt sätt.

Dessa utmärkingar, då de igenkännas såsom de ursprungligen utfatta, af Förenta Staterna edswurna landmätare, utgöra den verk- liga uppmätningen, och som sådan erkännes tillförlitlig framför fält- anteckningar, officiella kartblad, eller annat dylikt bewis, ledande wid alla kommande uppmätningararbeten, och betraktade som oåfswiga i pro- cesser och besittningsrätt.

Landmäteriförfatningarna och Amerikas system förutsätta att de jord- besutne och andra, som önska fastebref af regeringen, skola åtnjuta hwarje lättnad i walet och besittningstagandet af de trakter de må köpa, äfvensom att låta sina anläggningar öfwerensstämma med de gjorda utstakningarna, hwilket de kunna, med fullt förtroende till deras rättighet, samt att de ej komma att rubbas wid framtida mätningar.

Följaktligen genom 2:dra paragrafen i förfatningen af den 11 Februari 1805, äro vinklarna och gränslinierna, som af general-land- mätaren blifwit inrapporterade, godkände och förordnade att blifwa ansedda som högst tillförlitliga, och af dessa fältanteckningar och kart- blad är endast beskrifningen bokförd.

Landmäteriarbetets utsträckning.

Detta system, i sig sjelf så fullständigt, så enkelt och säkert i liniernas bestämmande på jordytan, ej allenast rörande stadstomter, men äfwen oblingsjord af 640, 320, 160, 80 och 40 acres trakter, har fullbordat sitt verk i Ohio, Indiana, Illinois, Michigan, Wiscon-

sin, Iowa, Missouri, Arkansas, Mississipp, Alabama, och, nära nog, i Louisiana och Florida.

I dessa stater finner man klimat, jordmån och produkter fullt tillfredsställande den civiliserade menniskans fordringar, — spanmål, livsmedel och frukt i öfverflöd i de hög- och medlersta latituderna, jemte nederlagsvaror, tobak och mais; under det att längre söderut odlas bomull, socker, apelsiner och citroner.

Churu de offentliga landmäterilinierna hafwa sålunda blifwit fastställda, kommer dock systemet ännu att utsträckas öfver fälten i Minnesota, norra och södra Dakota, Montana, Nebraska, Colorado, Nya Mexico, Arizona, Utah, Idaho och Washington territorier, samt i de tre staterna Nevada, Oregon och California.

Arbetets fortgång i dessa regioner är som följer:

Dakota.

I detta territorium hafwa de fastställda parallellerna, townships och underafdelningar, blifwit sträckt inom Siour-indianernas områden, väster om Big-Stone-sjön, så att de innesluta en liten nordlig krökning af detta område inom Minnesotas gränslinier; förrättningarna uppgå till 420 mil, omfattande fjorton townships, och innehållande 115,108 acres af Siour- eller Dakota-indianernas områden.

Officiella inberättanden visa att invandringen starkt tilltager i detta territorium från de östra, medlersta och västra staterna, äfvensom från främmande länder. General-landmätaren har därför blifwit anbefalld att använda de 15,000 dollars, som den sista kongress-sessionen anslag för uppmätning af odlingsbar jord.

Montana.

Detta territorium utgör en del af landmäteridistriktet Dakota, och är ganska aflägsset från general-landmäterikontoret.

Kansas och Nebraska.

Alla uppmätningar, anbefallda under anslaget af den 2 Juli 1864, äro fullbordade, under det att de som blifwit förordnade genom kongressakten af den 7 April 1866 komma att omfatta trakter utmed jernvägen till Stilla hafwet.

Invandringen, öfverstigande förra årens, är forfarande rigtad mot staterna Kansas och Nebraska, och emigranterna äro i allmänhet väl försedda med kreatur och redskaper för grundläggandet af waraktiga hem. Landets fruktbarhet inom gränforna af Osage- och Cherokee-indianernas neutrala områden har tilldragit sig talrika nybyggare,

hwilka med tillfredsställelse erfarit de bestämde åtgärder regeringen widtagit för utsträckning af dessa mätningar, för hwilkas fullbordan departementet kontraherat i öfverensstämmelse med nyligen med indianerna afflutade traktater; dessa arbeten uppgå till 82,000 dollars; jemte 8,000 dollars för mätning af Omaha-området i Nebraska.

Arbetet på båda grenarne af jernvägen till Stilla hafwet är ständigt framskridande; hwad som i wäsendlig grad dertill bidrager är den nyligen fastställda kongressakten, hwilken medger den södra grenen att löpa upp till Smoky-Hill, under det att den norra avanserar från Fort Kearney emot bergen.

De publika uppmätninglinierna, utstakade under det förflutna fiskal-året i Kansas, omfatta 1,178,000 acres, och omkring 390,800 acres i Nebraska.

Colorado.

Under det sista fiskal-året blefwo 424,930 acres uppmätta i detta territorium, af hwilket arbete $\frac{1}{20}$:del betalats af nybyggare, enligt tillstånd medgifwet i 10:de paragrafen i akten af den 30 Maj 1862, och återstoden på regeringens befohnad. Dessa, jemte föregående mätningar, omfatta i detta territorium 1,622,251 acres, allt på östra sluttningen af Klippbergen, under det att de år 1868 verkställde mätningarna af fastställda township och sektionlinier utgöra 2000 linialmil, hvarföre den beräknade kostnaden uppgår till 15,000 dollars, anslagne genom kongressakten af den 7 April 1866.

"South-Park" å Klippbergen innehåller 350,000 acres odlingsbar jord, och ganska rika mineral-lager.

Desse innebyggare framhålla nödwändigheten att så fort som möjligt der utsträcka de publika uppmätninglinierna, under den öfvertygelsen att innan fort en stor del kommer att afsyttras åt verkliga nybyggare. Emedan denna trakt är afskiljd från de redan fastställda linierna, och en otillgänglig bergsrygg, fyratio mil bred, skiljer den från dessa linier, rekommenderar general-landmätaren att utstaka en oberoende baslinia för denna del af Colorado.

Det är inberättadt att en tio mils förlängning af den redan utstakade baslinien, hwilken nu når bergens topp, wore tillräcklig för att genomskära denna park. Landsvägen, som passerar öfver bergen och skiljer jordbruksakterna å västra sluttningen, från mineralakterna å den östra, är fullbordad, och i förening med den stora vägen till Stilla hafwet, farbar från Denver till Salt-Lake City, förfortar affändet med 150 mil.

Man har skäl förmoda att fullbordan af denna väg till Grand-floden will öförtöfwadt leda till åkerbruksjordens upptagande i "Middle-Park," samt Grand-, White- och Bear-flode-dalarna.

General-landmätaren beräknar att den här under odling warande jordkwantiteten uppgår till 100,000 acres; att hälften af befolkningen, eller omkring 18,000, äro, direkt eller indirekt, sysselsatta med jordbruk; att den odelbara jorden uppgår till 4,000,000 acres; att större delen af inwandrarne under förlobet är utgjordes af erfarna jordbrukare, som kommo i ändamål att bosätta sig; att förhållandet af denna klass till allmänna befolkningen svarar nära mot landets behof, och att, efter gansta måttlig beräkning, detta behof under år 1866 blifwit fullt tillfredsstäldt.

Rikedomer på mineraler i Colorado, isynnerhet på guld som alltjemt tilltager, äfwen som på silfwer, koppar, jern, petroleum, stenkol och timmer, är utförligt beskifwen i general-landmätarens innehållsrika rapport.

Nya Mexiko.

Under år 1866 hafwa inga landmäteriarbeten här blifwit utförda, i anseende till indianska oroligheter, men kontorspersonalen, bestående af general-landmätaren och tolken, bibehåller landmäteritjenstens organisation. En mängd spanska handlingar rörande utländska jordanspråk, förwarade i kontoret, hafwa blifwit öfversatta på engelska.

General-landmätaren har afflutat kontrakter för uppmätning af godkända privata jordanspråk i San Pedro och Cannon-del-sagua, utgifterna derför att enligt lag bestridas af de anspråksgränsande.

Landmäteridepartementet ämnar utsträcka de offentliga uppmätningarna till Bonito-, Ruidaso- och Hondo-floderna, och i Tularosa-dalen, söder om Fort Stanton, hwarest man wet nybyggen anlagts, och äfwen så åt Fort McLane-, Gila- och Membres-floderna.

Det är af högsta wigt för såwäl regeringen, som den under spanska och merikanska privilegium anspråkssegande individen, att genom erforderlig lagstiftning jordanspråken i Nya Mexiko och Arizona blifwa på den kortaste tid, och på ett tillfredsställande sätt, uppgjorda. Detta ändamål kan ernås genom att tillerkänna lokal-autoriterna rätt att höra och bestämma både i anseende till rättmätighet i anspråk, och belägenhet, underkastadt departementets afgörande beslut; eller genom att hänwisa alla sådana anspråk, inom en måttlig begränsning af tid för föredragning och uppgöring, till domstolarne, så att de under traktat ej rättmätigt ansedda må för alltid blifwa genom lag uteslurna, och de rättmätiga anspråken offentligt erkända och skiljda från de publika länderierna. En princip skulle antagas i den föreslagna författningen, om lokalisering, med passande inskränkning med afseende på kwantitet i öfwerensstämmelse med publika mätningar, af alla jordanspråk med obestämda gränser, omfattande ej allenast förflutna men kommande bekräftelser, och att bestämma en period inom hwilken parterna härefter

skola ansöka om, och betala för mätningar och bekräftelser, hwarförutan gränserna böra öfwerensstämma med den allmänna mätningen.

Under den nuwarande lagen är det general-landmätarens skyldighet, i Nya Mexiko, att emottaga, besluta och hemställa sina åsigter för att af kongressen slutligen afgöras; hans bedömande lifwål ej strätkande sig till frågor rörande Gadsden-länderierna.

Det är för närwarande af högsta wigt att uppmätningsslinien mellan Nya Mexiko och Colorado utstakas, och att gränserna emellan dessa territorier blifwa orubbligt fastställda.

Öfwerensstämmande i detta hänseende med general-landmätarens i Nya Mexiko åsigter, hemställes härmed ett kostnadsförslag af 19,000 dollars för detta ändamål.

Arizona.

General-landmätaren har blifwit anbefalld att uppmäta och utlägga bas-, meridian- och andra linier omfattande nybyggen, men de indianska oroligheterna hafwa hittills förhindrat dessa arbetens utförande.

Det är inberättadt att mineral- och jordbruksresurserna i Arizona nått en hög utveckling. Utskilliga maskiner för quarstens förmalning äro i verksamhet, i grannskapet af Prescott, och koppargrufwor hafwa blifwit öppnade wid Bill-Williams-floden, nära floden Colorado af de West.

Idaho.

I anseende till afståndet från Denver, sätet för landmäteridepartementet i Colorado, af hwilket det fordom utgjorde en del, hafwa ej uppmätningar blifwit utsträcka till detta territorium.

Genom en kongrefakt af den 20 Juni 1866, är dock en general-landmätare för detta territorium befullmäktigad, och till sin post i Boise City affärdad, och då, nemligen, tillräckliga anslag förefinnas, blir denna embetsman anbefalld att utstaka hufwud-baslinierna för framtida mätningar.

Genom en annan kongrefakt af den 27 Juni 1866 är också ett försäldt landmäteridistrikt inrättadt i Idaho.

Utah.

I anseende till det husligt oregelbundna tillståndet i detta territorium hafwa sedan 1857 inga mätningar utförts derstädes.

Fall hafwa emedlertid blifwit anmälda till general-landmätaren i Colorado, hvars distrikt omfattar Utah, af personer som slagit sig ned i obebodda trakter, men blifwit bortdrifna. Ett särskildt land-distrikt föreslås för Utah, och att de publika länderierna, utgörande omkring två och en half million acres, blifwa utbudna till salu. En sådan åtgärd komme att bidraga arbetsamma nybyggare och biträda dem i ernäendet af fastighetsrättighet. General-landmätaren omsörmlar rika ådror af bly och silfwer, ditlockande många bergsbrukare från andra länder, som här anläggja byar och städer i hittills okända trakter. Det är derföre nödwändigt att ett särskildt landkontor här öppnas, och att sådana mätningar blifwa förordnade som nybyggarna erfordra i utvecklandet af territoriets resurser.

Under kongressakten af den 5 Maj 1864, för utrymning och försäljning af de nuvarande indianiska trakterna i Utah, hafwa rapporter öfwer uppmätningar inkommit från Spanish-Fork och San-Pete-länderierna, de förra belägna på sydvästra stranden af Utah-sjön och omfattande 11,253 acres, de sednare, wid föreningen af Arapahoe- och Sevier-floderna, fertio mil rakt söder om Utah-sjön, och utgörande 65,873 acres. Dessa trakter äro belägna på den uppmätta publika jorden, och under deras uppmätning hafwa blott få vinklar af de allmänna mätningarna igenfunnits. Landmätaren inberättar emedlertid att genom en obetydlig utgift de förlorade linierna kunna blifwa återställda, hvarigenom den i Utah uppmätta jorden kunde erbjudas till salu. På grund deraf föreslår landmäteridepartementet ett anslag af 10,000 dollars för detta ändamål, men i anseende till det owissa tillståndet i Utah, och i brist på erforderlig lagstiftning i förordnandet af ett land-distrikt, är ofwannämnda förslag äfidosatt till kongressen adoperadt en plan för detta territorium, med afseende på disposition af dess publika länderier.

Washington-Territorium.

Operationsfältet i detta längst bort belägna politiska samhälle, under det sist förflutna året, omfattar nära 200,000 acres. Denna qwantitet, jemte den förut uppmätta, uppnår en area af omkring 3 mill. 530,000 acres, sedan publika mätningar i detta territorium först börjades.

General-landmätaren rekommenderar att under fiska-året, som den 30 Juni 1868 tilländagick, mätningarne blifwit utsträckt öster och väster om Kaskaderna, samt emellan dessa berg och Puget-sundet, emedan denna trakt är genomfuren af talrika strömmar, och dess dalar väl passande för åkerbruk. Han rekommenderar äfwen att mätningar fortsättas i Columbia-flodens trakter, utmed White Bluffs, der naviga-

tion upphör, och i grannskapet af Fort Colville, äfwen som i Willow-pah-dalen, näst öster om Shoal Water-wiken.

Oregon.

1866 års rapport anger uppmätningarne i denna stat till 821,320 acres, hwilka, jemte de föregående årens, omfatta en area af 5 mill. 730,000 acres.

Befolkningen härstädes har årligen öfats med omkring 25,000 inwandrare, och nybyggen hafwa utsträckt wida längre än mätningarna. Denna starka tillväxt i befolkning erfordrar de publika mätningarnas utsträckning till Willamette, Umpqua, Rogue-floden, Smith's-, Coos- och Coquille-dalarna. Nybyggarna sträcka sig äfwen utmed John Day-floden i norra Oregon, från dess mynning till Cannon City, ett afstånd af 150 mil. De wid Grand-Ronde- och Powder-floderna belägna länderier borde så snart som möjligt uppmätas.

I general-landmätarens förslag för år 1868 är beräknad kostnaden för en ledningsmeridian af 90 mils längd, att utsträckas till östra ledningsmeridianen wid statens gräns. Andamålet är att tillmötesgå behofvet för mätningarnas utsträckning till statens sydvästra del, och omfatta nybyggarna wid Jordan-strömmen och i Alword-dalen, samt att lokalisera den jord som blifwit afgifwen till bolaget af central-militärvägen i Oregon, äfwen som för att uppmuntra anläggandet af nybyggen, hwilka sträcka sig utmed denna väg och westligt om Idaho. Denna väg är lokaliserad, men mätningarne hafwa i anseende till indianiska oroligheter blifwit uppskjutne. Under kongressakten af d. 7 April 1866, hwilken anslog 20,000 dollars, har general-landmätaren träffat öfwerenskommelse för indelning af de tio townships wid östra Ullaquilla-floden, äfwen som för basliniens utsträckning till Snake-floden, och för underafdelningarnes mätning öster om Klamah-sjön utmed central-militärvägen i Oregon, närliggande statens norra gräns. Denna embetsman har äfwen kontraherat för mätning af en kustresa wid Stilla hafwet af indiska länderier, aföndrad genom presidentens förordning af den 21 September 1865.

Andamålet dermed är att åt nybyggare öppna vissa delar af de indianiska länderierna, och att medgifwa dem lika rättigheter der som å annan offentlig jord; samt för att verkställa kongressens beslut af den 3 Mars 1863, hwilken medger åt presidenten rättighet att affätta från indianiska territorier stadslägenheter och hamnar å kusterna, samt wid flodens föreningspunkter, eller andra för industrien naturliga centralpunkter. En hamn har blifwit funnen wid Jaquine-wiken, på kusten midtemot Willamette-dalen, hvarigenom många hundrade mils wattenfärd kommer att besparas innewänarne i denna trakt. Det har blifwit beslutat att der anläggja en stad, i öfwerensstämmelse med nämnda

akt af 1863, för att derigenom bereda lättnad åt sådana som önska begagna sig af de, rörande stadsfastighet bestämda privilegier.

Nevada.

I denna stora militärstat hafwa 52,184,960 acres blifwit uppmätta, af hvilka 260,712 sedan kongressakten af den 2 Mars 1865, hvarigenom Nevada inbegripes med California i ett landmäteridistrikt.

Uppmättningsarbetena utsträckas öster om Bigler- eller Tahoe-sjön, genom hvilken gränsen mellan California och Nevada löper, samt till Truckee-floden utmed jernvägen till Stilla hafwet. Den sjerde fastställda nordliga parallellen har blifwit utsträckt 150 mil öster om den stora bugten af denna flod, för att uppnå återbruksjorden i statens inre. Denna paralell-linia sträcker sig genom Carson- och Humboldt-sjöarna, och, efter att hafwa passerat Reese-floden och Keys-dalen, slutar nära 39:de longitudsgraden, wester om Washington-territorium, derigenom beredande en passande bas för utsträckning af publika mätningar i Carson- och Humboldt-dalarna. I öfwerensstämmelse med 4:de paragrafen af kongressakten af den 4 Juli 1866, rörande vissa länderier i denna stat, är presidenten autoriserad att tillsätta en general-landmätare för Nevada, hvarigenom staten erhåller ett oberoende landmäteridistrikt. Denna embetsman kommer under närwarande förordning att fylla ett högst ansvarsfullt fall, rörande ej allenast de odelbara, utan äfwen de rika mineraltrakterna.

California.

Landmäteri-arbetet här, under det sist förflutna året, instränktes hufwudsakligen till trakterna utmed jernvägen till Stilla hafwet, på westra slutningen af Sierra Nevada, emot sjön Tahoe eller Bigler, samt utmed Truckee-floden wid statens östra gräns.

Mätningen i denna stat omfattar 27,680,685 acres, hwaraf nära 200,000 uppmättes under fiskal-året, som slutades den 30 Juni 1865, och omkring 477,600 acres under det sist förflutna fiskal-året.

Som denna mätning nu hunnit gränsen emellan denna stat och Nevada, är det af högsta wigt att gränslinien skulle blifwa definitivt fastställd, i ändamål att framtida mätningar i båda staterna må afslutas med hänfigt till den samma.

Genom lagen af den 26 Mars 1860 förordnades att statens östra gräns skulle uppmätas, och genom akten af den 5 Juni 1860 anslogs en summa af 55,000 dollars för detta arbete, men är ännu ej fullbordadt. Rapporten för 1861 anger orsaken, äfwen som hwad blifwit tillgjordt för ändamålets winnande.

Californiens statsförsamling har nemligen wägrat ingå på den modifikation af gränslinien som föreslogs i kongressakten af den 2 Mars 1861, rörande Nevada-territoriets organisation, för orsaker anförda i rapporten af 1865, och som utwisar tillståndet af Californias obestämda östra gränslinia, med afseende på både dess geografiska läge och dess uppmätning.

Det bör här nämnas, att gränslinien mellan California och Nevada och mellan 39:de och 42:dra latitudsparallellerna har blifwit uppmätt och utstakad under en af dessa stater befullmäktigad kommission, och det rekommenderas derföre att deras werk af kongressen winner laga kraft, så snart som land-departementet erhållit tillförlitliga bewis att denna linia blifwit utförd i öfwerensstämmelse med kongresslagen och de för gränsliniens uppmätande gällande författningar.

Spaniska och Mexikanska jord-anspråk i California.

Akten af den 3 Mars 1851 hänföt afbömandet af dessa anspråk till ett utskott af tre medlemmar, hwars beslut skulle hemställas till den lokala, så wäl som högsta domstolens afgörande; dessa rätters werk-samhet instränkande sig likwäl till endast anspråkens godkännande.

Akten af den 14 Juni 1860 förordnade allmångörandet under fyra weckors tid af de godkände jord-anspråkens uppmätning, och desamma ingifwande till distrikträtten, med rättighet att appellera till Förenta Staternas högsta domstol.

Supplement-akten af den 1 Juli 1864 förordnar att de mätningar, som sedan den dagen blifwit utförda, skola hemställas för afgörande till chefen för general-landkontoret, i stället för distrikträtten, och att mätningar, gjorda innan denna akt antogs, skola fortfarande hemställas för rättens bekräftelse; men i sådana fall, då appellationer ej förut blifwit gjord till högsta domstolen, äro appellerna nu hänförda till statsdomstolen i Californien.

Nya uppmätningar, eller förbättringar af de redan fullbordade, förordnade af den sistnämnda domstolen, blefwo ställda under öfwerinseende af chefen för general-landkontoret.

Akten af den 23 Juli 1866 för att "tillfredsställa jord-anspråksegande i California" fordrar att alla som besitta jord under utländska anspråk skola, då deras anspråk hade före antagandet af denna akt blifwit godkände, göra anmälan om uppmätning inom tio månader efter aktens fastställelse; äfwen som i fall då deras anspråk blifwit godkände efter samma akt antogs, de måste göra anmälan om uppmätning inom tio månader efter sådant godkännande; i annan händelse tillerkännes rättighet för publika uppmätningars utsträckande öfwer sådana jord-

anspråk, fordrande likväl, att jorden blir så nära som möjligt uppmätt i öfverensstämmelse med den förordning som medger sådan erkännelse, och utan att göra intrång på den bona fide rätt som de pre-emption ägande besitta.

Instruktioner om de olika intresjenas flyddande, afsedda med nämnda akt, hafva blifwit meddelade landkontoret, i ändamål att gifwa full werkan till denna lag. Under föregående kongressakter, med undantag af den sistnämnda, hafva, sedan landmäteriarbetets början i Californien, anmälts till detta kontor 336 enskilda fall af slutligen godkända jord-anspråk, omfattande 5,188,000 acres, hwaraf fastebref i 251 fall hafva blifwit utfärdade, utgörande omkring 3,889,000 acres.

Acres.

De publika länderierna, som utvisas i det föregående, befinnas, efter behörig granskning, innehålla 1,465,468,800.
Från landmäterisystemets början till slutet af sista fiskal-året uppgår den uppmätta arean till 474,160,551.

Återstående, ouppmätt 991,308,249.

Den uppmätta ytan utgör således mindre än $\frac{1}{3}$:del af de publika länderierna.

Uttökandet af meridianer, baser, townships-, sektionens- och under-afdelningslinier på den uppmätta ytan uppgick till en längd af 788,426 linialmil.

Acres.

Under fiskal-året, som slutades den 30 Juni 1866, omfattade de kontanta försäljningarna 388,294.15.
Gratifikationsjorden för militärtjänst uppgick till 403,180.00.
Jord upptagen under homestead-lagen under årtierna af 1862 och 1864 1,892,516.86.
Under samma tid afträdde träskland åt wisja stater, under kongressakterna af 1849 och 1850 1,082,308.30.
Samt i ersättning för kärr 117,349.97.

Utgörande en totalsumma af träskmark och jord i ersättning dertill, som blifwit afträdd till wisja stater 1,199,658.27.
Under samma fiskal-år har afträdits åt wisja stater för jernwägsändamål 94,596.99.

Transport 3,978,246.27.

Acres.

Transport 3,978,246.27.

För landtbruks- och mekaniska skolor, i öfverensstämmelse med en akt af 1862, har upptagits af wisja stater som äga någon publik jord 651,066.60,

hwarigenom totalsumman af de publika länderierna, som blifwit disponerade under fiskal-året, tilländalöpande den 30 Juni 1866, utgör 4,629,312.87.

Under samma tid uppgingo försäljningarne af publik jord, af alla benämningar, till en summa penningar af 824,545.08 dollars.

År 1780 påstod Mr. Burke i engelska parlamentet att rikets sanna intresse fordrade att all kronans jord borde affättas åt verkliga nybyggare, heddre än att söka öka statsinkomsterna genom täfling i des försäljning med enskilda spekulanter, på den grund att det möjligen ökade försäljningspriset komme att med så mycket förminska tillgångarna för des uppodling; och påstående widare, att hufwudinkomsterna af sådan ouppodlad jord borde härflyta från des odling och befolkning, och att han, för sin del, "wille afstå sådana länderier genom allmän försäljning, hwarigenom statskassan och landet i sin helhet komme att draga den största fördel."

Äfwen i Amerika har denna grundsats blifwit erkänd såsom den riktiga; den förordades äfwen på ett träffande sätt af President Jackson, samt är nu i full verksamhet. Under det att Amerikas jord-lagstiftning öppnar för hwarje medborgare medel att blifwa egare af upptagen jord genom wal af något af de många wilkoren för köps afslutande, så realiserar landet på samma gång fördelen af sådan jords upptagande och odling; den uppgår nu till 2,420,000 farms eller gårdar.

Hela kwantiteten af uppmätt jord, erbjuden och icke erbjuden till salu, den 30 Juni 1866, privata anspråk inberäknade, är tillräcklig att fördela i 831,258 gårdar, af 160 acres hwardera, eller mer än en och en half million af 80 acres gårdar, allt bestående af odelbar jord, antingen slättland eller skog, med i allmänhet rik tillgång på watten. Man har och wid walet och uppmätningen af denna jord följt den ritning, i hvilken nybyggarna sig utsträcka.

Den kejsrerliga författaren af Julius Cæsars historia, widrörande jorddelningsintresset såsom ett ständigt föremål för twister, säger att "i sjunde århundradet den publika jordens gränser aldrig varit fullkomligt bestämde;" att "så fastebref förefunnos, och de, hwilka kunde uppwisas, woro ofta obegripliga." — Huru olika är ej Jörenta Staternas jordsystem i detta afseende! En framstående egenkap af wårt system är att beskydda nybyggaren för monopolistens rofshytad. Gränserna af den publika jorden äro fastställda på ett sätt så bestämmt, att

det betager all förewändning till stridighet, och hvarje trakts gränser tydligt utmärkte samt oföränderligen bekräftade; ett i alla afseenden fullständigt fastebref utfärdas wid köpets bokförande i general-landkontoret, görande uppsökandet och besittningstagandet af hvilken trakt som helst lika säker och lätt som en stadstomt.

Jemte denna ofantliga yta redan uppmäten och tillgänglig för preemption- eller homestead-nybyggare, förefinnes ännu en ouppmäten area af 991,308,249 acres, hvarå preemption-nybyggaren eger frihet att slå sig ned med visshet om att, när mätningarna nå hans hem, han blir beskyddad och försäkrad i sin rätt genom fullgörandet af de förpligtelser, rörande bosättning och odling, som lagen fordrar, och med en sådan estergifwenhet att tillräcklig tid förunnas honom för inbetalning af köpesumman, hvilken aldrig öfverstiger $1\frac{1}{4}$ dollars per acre.

Af den uppmätta delen af Amerika, jemte en ofantlig sträcka af gratifikationsjord för militärtjänst, för ersättning för öfvervämmad jord och för allmännyttiga företag, har bortgiftwits för universiteter, seminarier, landtribufs-, mekaniska och andra skolor — (af de mekaniska skolorna äro ännu blott få grundade) en totalsumma af öfver 21 mill. 645,000 acres, under det att den beräknade arean för skolor, — ämnad att utgå från den ouppmätta regionen, i öfverensstämmelse med nu existerande lagstiftningsgrundsatser, — som kommer att afstås åt staterna wester om Mississippifloden, och territorierna der, när de blifwa stater, — uppgår till öfver 56,485,000 acres; skollandet i de afslagna trakterna hafwande genom lag blifwit fördubbladt.

Den redan uppmätta jorden, med den som enligt existerande lag afstås för jern- och landsvägars anläggande, den sednare ännu oafskild, kommer att uppgå till 157,835,794 acres, som understödd i konstruktionen af de stora vägarna till Stilla hafwet, och andra vägar för sammanlänkandet af talrika mellanliggande ställen.

Förenta Staterna realisera nu den teori, som nyligen yttrades af den utmärkte franske statsmannen, Mr. Chevalier, att med jemlikhet menas "den fördel som uppkommer af allmän undervisning och upplysningens spridande till alla klasser; — den uppmuntran som gifwes åt industrien genom förbättrade kommunikationer, genom kreditanstalter för industriens, handelns och jordbrukets understödjande, samt det wälgörande inflytande en tidseftig uppmuntran af vetenskap och konst utöfwar på samhällets moraliska och politiska förhållanden, äfwen som på dess samfälda och enskilda wälmåga, — befrämjad genom sådana wisa åtgärder som höja arbetsmannen till sin sanna ståndpunkt i samhället och med öfkad frihet inbjuda honom till deltagande i nyttig verksamhet, hvilken förädlar människoflägdet och förskönar jorden."

Amerikas kommunikationsmedel, så frukostigt understödda genom jord-afsträdelser, öppna landet åt inwandrare, hvilka ega rätt att nedfatta sig å de ouppmätta trakterna, hwarest hwar och en må tillägna

sig 160 acres jord och der bygga och bo, i den wissa öfwertygelsen om fastebrefs utbefommande på grund af

Preemtions-Lagarna. *

Verkan af dessa författningar, som först wisade sig 1801, ehuru tyglad tre år derefter, utvecklades i sexton särskilda lagstiftningsåtgärder under de nästföljande fyratio åren, till de förväntade preemtionsförfattningarna af 1841 och 1843 blefwo intagna i Amerikas jordlagstiftning; dessa lagar omfattande uppmätt jord, utbjuden eller icke utbjuden till salu; sednare lagstiftning omfattande äfwen ouppmätt jord, undantagandes från Mississippiflodens till Stilla hafwet.

Genom akten af den 3 Mars 1853 medgafs företrädesrätt åt de jemnummererade sektioner, hvilka belägna utmed jernvägar, woro byggde och uppodlade före slutliga afsträdelser af de borigifna sektionerna; äfwen som åt jord, fordom inbegripen i franska, spanska eller andra anspråk, hvilka förklarades ogiltiga genom Förenta Staternas högsta domstol.

Genom akten af den 27 Mars 1854 äro nybyggare försäkrade om sin rätt till jord, affatt till jernvägar, i sådana fall nemligen, då odling skett innan sådan jord undantogs försäljning.

Stadsfastighetslagen af 1844, och preemtionswillkoren i klassificeringsakten af 1854, äfvidofattes, den förra för författningarne rörande stadssegendom och stenkolslager af 1864 och 1865, och den sednare för homesteadslagarna af 1862, 1864 och 1866 — lagen af den 30 Maj 1862 hafwande inträdt bemedlande, med afseende på preemption och andra wiktiga intressen.

Enskild rätt till jord och dess bruk äro ibland statens första intressen och fordra alltjemt dess wärdande skydd, för att införlifwa landtmannen med den jord han odlar, och hwarigenom han icke allenast bereder sin egen sjelfständighet, utan äfwen bidrager till landets förfrokan och wälmåga.

Under fortgången af detta system, så wälgörande för nybyggarne och landet, har man erfarit att en förändrad lagstiftning är önskwärd för att bestämma tiderna för intressets betalning, samt för att göra det i allmänhet mera anwändbart och fullständigt. Till den ändan föreslås det, med afseende på nybyggare å uppmätt, men till salu ej utbjuden jord, att han skall, i alla händelser, inom tre månader af nybyggets anläggande, låta bokföra och styrka sitt anspråk, samt betala köpesumman inom tolf månader från nybyggets anläggande; att hwar-

* Med preemption menas äganderätten till ett stycke jord, hwarpå nybyggaren, efter eget wal, nedfatt sig, byggt, bor och odlar, då han, efter wisja år, emot en ringa köpessättning, af general-landkontoret erhåller fastebref.

est nybyggen hädanefter komma att anläggas på uppmätt jord, den anspråksägande, inom tre månader efter mottagningen, å distriktkontoret, af townshipskartan, skall låta bokföra sin förklaring att inom tolf månader derefter inbetala köpesumman för jorden; att en begränsad tidpunkt skall bestämmas inom hvilken apeller må göras från registratörens och kassörrens beslut, äfvensom från chefens å general-landkontoret, och att hwarest ett anspråk är framställt under preemptionslagarna, det i alla hänseenden måste på en bestämd utfästad tid uppfyllas under dessa lagar.

En lag för detta ändamål komme att göra båda systemen — preemptions- och homesteads- — oberoende af hwarandra i uppnäendet af dessa välgörande resultat utan stridighet, nybyggaren hafwande i hwarje fall rätt i första rummet att välja för sig sjelf under hvilket af dessa system han will kontrahera.

Homestead-Lagen.

Ändamålet med detta system är att för emigranten tydliggöra fördelen af att införlisva sig med jordbruket hwar som helst i de westra länderierna der denna lag är gällande, och försäkra sitt arbete för en sådan tid af hans verkamma lif som kan betrygga frukten af hans idoghet på alderdomen.

Om detta originella system får fortfarande obehindradt existera, så komma resultatet att utvisa en fortsatt tillökning af landets afkastning och magt. Det har äfwen blifwit föreslaget såsom lämpligt att utsträcka des privilegier, genom att låta des verksamhet omfatta uppmätta länderier. Amerika besitter stora quantiteter af uppmätt, men ännu oaffatt jord, emedan bruket är, som i det föregående blifwit anfördt, att endast utsträcka mätningarna i de trakter der jorden är odelbar och bebyggd. Dessa trakter, belägna i härliga klimat, äro nu öppna för homesteadsnybyggen. Amerika eger af uppmätt jord tillräckligt för att tillfredsställa de ständigt tilltagande invandrarna, hwarje individ egande rätt att tillägna sig för eget bruk ett jordstycke, uppmätt och utmärkt på det allmännas bekostnad. En wis och frifostig styrelse erbjuder åt hwarje medborgare, äfwen till dem som endast tagit det förberedande steget att blifwa sådana, — utan afseende på rikedom eller medellöshet, — ett ansenligt stycke jord för det billigaste pris, endast på wiljor af fem års fortsatt wistelse derå, från bokföringsdagen räknadt. Hans arbetsfahmet under samma tid kan ej annat än förskaffa honom ett trefligt och beqwämligt hem, under det att hans egen förkofran indirekte bidrager att öka republikens resurser. När på sådant sätt werket är fullbordadt, erhåller han fastebref för sina 160 acres.

Å wäl odlade länderier utgör hälften af denna trakt en wacker egendom, så att efter slutet på de fem årens arbete nybyggaren kan

fälja den andra hälften, och dock, jemte ökade tillgångar, wara wäl befuten, under det att i tidens lopp hans naturliga werksamhet och drift komme att leda honom till en wida större utsträckning af sin egendom.

Genom ett klokt begagnande af de medel Amerika besitter för koncentrerandet af nybyggen, stärkes des samhälle, och i samma förhållande som den uppmätta jorden uppfylles, utsträcker landmätaren, med kompassen i hand, sina arbeten för att möta de ökade behofwen.

Frågan har blifwit hemställd, rörande nybyggare, om en person som kommit i åtnjutande af homesteadslagens fördelar, och betalar för sitt jord-anspråk enligt aftens 8:de paragraf, kan derefter under preemptionslagen upptaga annan jord, förutsatt att han ej har kommit i åtnjutande af denna aftis fördelar.

Derpå har swarats, att då någon lagligt berättigad gör anmälan om jord, under homesteadslagen af den 20 Maj 1862, och derefter, när som helst inom fem år, lagligt bewisar sig hafwa utfört nybyggnad och odling till en gifwen dag, och betalar för stället, — då stadfäster denna åtgärd endast den rätt nämnda lag tillerkänner, emedan betalningen utgör ersättning för det arbete som i annat fall åläge honom att fullborda enligt lag.

Ett jord-anspråk af denna beskaffenhet är ej en preemption, utan ett homestead, och, som sådan, förhindrar honom ej åtnjutandet af preemptionsrätt, förutsättande att han kan lagligen styrka sitt anspråk genom werkligt nybygge och odling på ett annat jordstycke, sedan hans homestead wunnit laglig stadfästelse.

Fall hafwa förekommit, då personer hafwa anlagt homesteadsnybyggen på uppmätt jord, och efter liniernas utstakning finna att de sträcka sig i två särskilda distrikter.

Lagen inkränker sådana nybyggen till uppmätt jord, i följd hwaraf de, före uppmätning, ej godkännas. Derföre, emedan lagen endast tillerkänner ett jord-anspråk åt samma person, måste han, för att komma i åtnjutande af denna förmån, utwälja hela sitt jordstycke inom ett och samma distrikt. För att berättiga den ansökande att upptaga ett närgränjande jordstycke för odling, måste han både ega och besitta den originella anläggningen.

Rörande wisfa wister, hvilka hafwa uppstått angående anspråk på homestead, har det beslutats, att hwarest två personer göra anmälan på samma gång på ett jordstycke som hwarken är bebyggt eller odladt, skall det afstås till den högstbjudande.

Om två personer göra ansökan på samma gång om en trakt på hvilken en af dem utfört nybygge och uppodling, och den andre icke, så afstås denna trakt åt den förre, emedan det icke är meningen att låta den ene tillägna sig odlingar hvilka uppstått genom den andres arbete.

Skulle en trakt ansökas på samma gång af två personer, å hvilken hwardera har byggt och odlat, så kommer undersökning att anställas, och om det bewisas att den ene har företrädde på grund af tidigare nybyggnad och odling, då skall jorden afstås i öfwerensstämmelse dermed; men om ingendera har wäsentligare företrädde, så afträdes trakten till den högstbjudande.

Med afseende på nybyggen och uddanummerade sektioner inom de trakters gränser som asträds åt jernvägsbolag, beslöt departementet, i följande Juni, att homestead-nybyggares rättighet gäller endast från den dag jorden blifwit befordrad, men preemptorens från dagen af egentlig bosättning. Rättighet, i hwilketdera fallet som helst, måste stadfästas genom uppsyllande af de lagligen föreskrifna villkoren. Den för jernvägsändamål anslagna jorden inbegriper ej den till hwilken anspråk upplätt genom tillförene godkände homestead- eller preemptionsrättigheter; men om en sådan rätt afstås eller förloras, då erkännes omwilkorligen jernvägsbolagets anspråk; ej heller kan en preemptor ändra sitt homestead-anspråk så att tillintetgöra den rätt, hwilken må hafwa blifwit erkänd jernvägsbolaget, innan den enskildes anspråk anmäles. Om ett preemptionsnybygge blifwit anlagdt på uppmätt jord, så kan homesteadsrätt medgifwas innan kompaniets rätt blifwit erkänd, men icke derefter. Detta beslut har behörigen delgifwits till landdistriktsbetsmännens esterrättelse.

Förenta staternas s. k. homesteadlag gifwer åt följande personer 160 acres land emot erläggande af dollars 15 på landofficen, samt garanterar detta land åt de innehafware emot alla fordrna skulder och utmätningar, nemligen:

- 1:o. Ansökaren skall antingen vara hufwud för en familj,
 - 2:o. Eller öfwer 21 år gammal,
 - 3:o. Eller hafwa tjent i Förenta staternas armé, i hwilket fall han kan vara under 21 år.
 - 4:o. Han må icke hafwa burit wapen emot Förenta staternas regering eller hafwa hjelpt eller understödt de fiender.
 - 5:o. Han må vara medborgare af Förenta staterna eller hafwa officiell förklarad sin affigt att blifwa det.
 - 6:o. Han skall bo på och odla den walda farmen i fem år.
- Enfor och ogifta qwinnor af den bestämde åldern hafwa lika rätt under denna lag med männen.

Tusentals fattiga arbetare i alla stater och länder rigta nu med begärlighet sina blickar åt Western, der de på så goda villkor kunna blifwa egare af egen jord. Det wore önsfligt att alla de grofarbetare ibland Amerikas egna landsmän, som nu i de stora amerikanska städerna äro beröende af arbetsgifware för sin bergning, wille mangrant utflytta och äfwen begagna sig af dessa fördelar. Intet säkrare medel finnes i något land för deras framtids oberoende. Amerikanaren förstår att

begagna sig af tillfället, han lemnar sin gamla utmagrade farm i Östern och tager sig en ny här; de bästa lägenheterna blifwa snart af honom upptagna, och utlänningen får sedan som wanligt köpa af honom för dollars 10 till dollars 20 pr acres.

Nybyggarelifwet.

För att kunna begagna sig af de fördelar som homesteadlagen gifwer, är det naturligtwis nödwändigt att gå bortom de stora settlementen hwarest regeringens land ännu är att tillgå.

Författaren till denna lilla bok skulle wara illa missförstådd om någon, från hwad här är sagdt, skulle draga den slutsatsen att nybyggarelifwet ej öfwerallt är förenadt med mödor, försakelser och besvär; ty hwar och en, men isynnerhet den som är fattig, skall icke undgå att möta sådana i Amerika; den som ej eger friskt mod och fast föresats att besegra nybyggarens swårigheter, bör ej komma hit, men för sådana blir det wäl swårt att förkofra sig hwarhelst de gå; han kan dock af egen erfarenhet och med den största upprigtighet försäkra, att lifwet i Western i ett nytt settlement, der naturen sjäsat sina rikaste häfwor, har så många glada, lifwande och hoppningsfulla sidor, att de rikligen uppwäga alla försakelser och mödor.

Den som har ett par hundra dollars kapital kan lätt taga sig ut i ett nybygge. Han tar sitt land, bygger sitt "log"-hus, lemnar sin familj der och söker sedan arbete i trakten eller på jernbanan. Kan han blott nära sig och hålla landet ett par tre år, då är hans framtid bergad; ty landet själf är då wärdt nog för att göra honom oberoende.

Det wore önsfligt om ett större sällskap af landsmän kunde för det första året förena sig och hafwa kreatur och återbruksredskaper gemensamt, och så ställa det att den obemedlades arbete kunde, motwara kapitalistens penningar, och alla blifwa lika hufwud. Men om detta wäl ej kan gå i verkställighet, i anseende till nybyggarnes obekantskap med hwarandra, wore det wäl om 3 a 4 män eller familjer, som känna hwarandra, isynnerhet om de hafwa blott litet medel, förena sig om dragare och redskaper; på detta sätt kunna de wara hwarandra till stor hjelp. Så kunna t. ex. fyra personer med dollars 100 hwardera köpa ett orteam, wagn och plog gemensamt, och detta skall under första året blifwa tillräckligt för dem alla.

Den som ämnar bosätta sig i ett nytt settlement bör wara der så tidigt på sommaren som möjligt, på det han må få några acres land upplöjda för det kommande året. (Grammarne hjelpa hwarandra att bygga sina "log"-hus, hwilka med 2 a 3 dagars arbete kunna göras ganfka beqwämliga). Tillåter hans medel honom att stanna hemma under sommaren, så finner han tillräckligt arbete med nyplöjning, höfbröd o. d., men är han i behof af förtjenster, så gå 2 eller 3 af de fyra, som förenat sig, ut att söka arbete under sommaren, under det den fjerde ser till arbetet hemma och med de gemensamma dragarne upplöjer 10 till 15 acres på hwarje claim. Pro-

dufter äro alltid billiga i de nya settlementen, såvida några hafwa bott der mer än ett år. Man kan derföre med sommarens förtjenst lätt försörja familjen under vintern, och följande året skall det då till en del uppodlade landet rikligen försörja dem. Hvarje dollars som kan umbäras bör begagnas för inköp af kreatur, kor, swin, får m. m. De rika fälten gifwa rik näring åt tusentals sådana, och på några år förkofra de sig så mycket, att de i betydlig mån bidraga till famerns wälmåga och oberoende.

Ginner den fattige nybyggaren få tio eller blott fem acres upplöjda den första sommaren, så blir det lätt nog för honom att få denna area fördubblad följande år, och åter fördubblad året derpå; då börjar han kunna afsyttra några hundra bushels hwete och majs, och då kan han äfwen, såvida han walt den rätta lokalen, med temlig säkerhet beräkna att jernvägen är färdig till hans granskap, för att transportera dessa produkter till Östern. Hans kreatur hafwa under tiden förökats, han har byggt bättre hus och gärdesgårdar, och om han blott är försigtig och ej inlåter sig i några spekulationer eller ådrager sig skulder, så måste han derefter omöflorligen förbättra sina omständigheter år efter år. Hans land är nu i högt värde, och han kan med rätta säga sig hafwa gjort sin lycka, den mest säkra lycka, som den arbetsamme fattige utvandranen kan på något ställe beräkna.

Emigranter, som ej hafwa några medel, böra, ifsynnerhet om de hafwa stor familj, stanna i de äldre settlementen eller wid jernvägen, hwarest de kunna med säkerhet erhålla arbete, och förtjena nog för att kunna köpa sig de nödvändigaste förnödenheter innan de begifwa sig ut i de glest bebodda trakterna, och alla böra så laga, att de hafwa tillräckligt förlag af proviant innan vintern börjar.

Städer och köpingar å de publika länderierna; kongressakterna den 1 Juli 1864 och den 3 Mars 1865.

Kongressakten af den 1 Juli 1864, för disposition af stenkolslager och stadsjord å de publika länderierna, har uppväckt ett lifligt intresse rörande eganderätt till de tomtar som ligga inom gränserna af följande köpingar och städer, anlagda å de publika länderierna, nemligen: Petaluma, Mountain-View och Wallejo-City, Genoa, Washoe och Austin i Nevada; Prescott och Colville i Arizona; Mount-Vernon och Puebla i Colorado; Dtoe i Nebraska; Dankton i Dakota, samt Warm-Springs och Stockton i Utah.

Några af dessa uppstodo redan år 1851, och hafwa nu flera tusende innewånare, samt drifwa en liflig handel.

I flera af dessa städer och köpingar har man gjort stora framsteg till förvärfwandet af eganderätt, under det att i de flesta endast de första stegen blifwit widtagna. Dessa dröjsmål härleda sig till en del från en ofull-

komlig uppfattning af lagen och till en del från andra beswärligheter, wanliga wid lagförändringar.

I öfwerensstämmelse med akten af den 23 Maj 1844 afträdde för-enta staterna all stadsjord till dessa samhällens styrelser, eller till distriktsdomaren i egenkap af en slags förmyndare för stadens eller köpingens inwånare, samt anförrodde öfwerflyttandet af detta förmyndarskap till wederbörande staters och territoriers lagstifvande magter.

Kongressakten af den 1 Juli 1864 äfidosatte akten af 1844, och berättigar för-enta staterna att utfärda fastebref för jordlotter, hvilka underlyda köping eller stad.

Under 1844 års akt instränktes sådana jordlotter till 320 acres, med det wanliga pris af 1 $\frac{1}{4}$ dollars pr acre, men genom akten af 1864 ökades arean till 640 acres, och minsta priset blef 10 dollars pr lott, hvarje icke öfwerfligtande 4,200 qwadratfot.

Supplementalakten af den 3 Mars 1865 borttog dessa förbehåll, rörande lotter, nemligen som underlydde städer eller köpingar, hvilka wid denna akts fastställande hade blifwit anlagda å de publika länderierna, och medgaf rättighet att utgifwa fastebref för hela den area de verkligen upptogo då sistnämnde akt blef gällande; men för hwar och en af dessa lotter, som öfwersteg 4,200 qwadratfot, öfwerflyttades på ministern för inrikes ärendena myndighet att bestämma en mätlig tillökning i införspriset.

I öfwerensstämmelse med den autoritet, som sålunda öfwerlemnades chefen för general-landkontoret, under inrikesministerns ledning, fastställdes genom ett cirkulärbref af den 20 Oktober 1865 följande minimumpris, nemligen: för hvarje lott innehållande mer än 4,200 qwadratfot, men ej mer än 12,600, aderton dollars; för hvarje lott öfwer 12,600 qwadratfot, men ej mer än 16,800, tjugu dollars; samt för ännu större lotter ökades priset med två dollars för hvarje tillökning af 4,200 qwadratfot.

Minimumpriset på jordlotter, liggande utom stads eller köpings ågor, fastställdes till tio dollars för första aceren, och fem dollars pr acre för återstoden inom hvarje lott.

Instruktioner hafwa utgått från detta kontor till landdistrikternas embetsmän, förklarande meningen af dessa akter, och man antager att de äro nu i allmänhet förstådda.

Genom akten af den 1 Juli 1864 bestämmes, att en nybyggare på en sådan jordlott, äfwen som på en annan dylik å hwilken han må hafwa odlat, skall wara berättigad att köpa dem såsom preemption, för ofwannämnda minimumpris, när som helst före den offentliga försäljningsdagen.

Registratörerna och kasörerna wid de särskilda jordförsäljningskontoren i landet hafwa blifwit underrättade, att under dessa förordningar en verklig nybyggare må preemptera den jordlott på hwilken han är bosatt, samt desutom en annan lott på hwilken han må hafwa utfört odling; att ej mer än två lotter kunna preempteras af samma person; samt att den som will begagna sig af denna fördel måste verkligen wara bosatt i den köping

eller stad under hwilken dessa lotter lyda; han måste derjemte bestitta de kvalifikationer som preemptionslagarna fordra.

General-landkontoret hyllar den åstigt, att nyssnämnda förordning in-
skränker den ökade rättigheten till en lott, ty om lagstiftaren menat annor-
lunda, så skulle ordet **lotter** blifwit användt i stället för **lott**, som det nu
står i lagen; men i fall de wigtiga industriella anläggningar, såsom quar-
nar, magasin, mekaniska verkstäder eller dylikt, äro bewisligen anlagda,
är det departementets skyldighet att wårda sådana intressen och att tillse det
de ej komma att lida intrång genom främmande anspråk, stridande mot
lagens föreskrifter rörande offentlig jordförsäljning.

Med wigtiga anläggningar förstås i denna förordning byggnader, eller
verk för köpingens eller stadens allmänna nytta; blotta inhägnader, inom
hwilka endast trädgårdsskifvel, eller dylikt, bedrifwes, anses ej kunna till-
fredsställa lagens fordringar i detta hänseende.

All wiså orter hafwa dock beswärligheter förekommit under denna för-
ordnings bestämmelser, i synnerhet å westra sidan af Klippbergen, hwarest
samliga städers jord-anspråk äro beroende på alterna af den 1 Juli 1864
och den 3 Mars 1865. Dessa städer hafwa en betydlig befolkning och
äro anlagda å jord som fordom utgjorde en del af de merifanska och spanska
anspråken, hwilka på sednare tider förklarats ogiltiga. Man påstår att åt-
skilliga personer äga mer än två lotter hwardera, ofta inköpta till höga
pris, och innehållande wigtiga anläggningar, å hwilka de besittningsägande
hafwa betalt skatt, samt erhållit arrende eller hyra under många år, utan
att frågan om verklig fastighetsrättighet uppkommit.

Man anser att inskränkanhet af dessa personers äganderätt till preem-
ptionslagens föreskrift om två lotter, och att blottställa för publik försälj-
ning de öfriga, ofta wårda tusentals dollars, samt nödga dem köpa för andra
gången, eller äfwen att låta dessa lotter öfwerflyttas på andra händer utan
tillstånd af dem som i flera fall ägt erkänd besittningsrätt för mer än fem-
ton år, wore en stor orättwisa.

Det påstås äfwen, att i de fleste Westerns nya städer ett stort antal
af dessa lotter ägas af personer som bo på andra ställen; att många med
bergshandtering sjsjelsfatta personer köpa lotter i närliggande städer, i ända-
mål att derå framdeles bosätta sig, hwilka måste nödwändigtwis blifwa
lidande, då inga andra än verkligt bosatta äro tillåtna att preemtera. Åt-
gårdar borde derföre widtagas för afhjelpandet af dessa swårigheter, äfwen-
som i hänseende till besittningsrätt af mer än två lotter, då de innehålla
wigtiga anläggningar.

Öfwan nämnde akt af 1864 bjuder, att när personer hafwa att grund-
lägga en stad eller köping å de publika länderierna, det är och skall vara
dem tillåtet "att infomma till behörig distriktsrätt med karta öfwer jord-
stycket, ej öfwerstigande 640 acres, utwisande gränserna," namnet på staden
eller köpingen, gator, gränder, torg, quartier och tomter, samt dimensioner,
jemte beskrifning öfwer anläggningarnes beskaffenhet och widd; kartans och

beskrifningens rättighet att med ed bekräftas af statens eller köpingens full-
mäktige, och att, inom en månad derefter, en verificerad kopia af kartan, och
beskrifningen skall insändas till general-landkontoret, bestyrkt af twenne witt-
nen att sådan stad eller köping verkligen blifwit anlagd.

Det är widare förordnadt, att stadens gränslinier skola noggrannt upp-
mätas, waraktigt utmärkas, och derefter på karta tydligt öfwerföras.

Den verificerade kartan, som insändes till general-landkontoret, skall äf-
wen åtföljas af en bewittnad kopia af uppmätningssantekningarne, jemte en
edswuren beskrifning "rörande anläggningarnas beskaffenhet och utsträckning;"
och slutligen biläggas en generalkarta, utwisande så nära som möjligt sta-
dens läge, med hänseende till någon af landets wigtigare platser.

Många anse den lag orättwis som fordrar, att de som grundlägga stad
eller köping skola sjelfwa bestrida kostnaden af lokalens uppmätning, under
det inslyttande kunna köpa tomter och bygga och bosätta sig inom des
område, utan att nödgas deltaga i denna utgift; men denna olägenhet und-
wikes derigenom, att uppmätningarne inskränkas till den area som kommer
att upptagas af de första, i grundläggningen direkte intresserade nybyggarne,
och om osålde lotter ännu skulle återstå, så kommer deras försäljning att
gifwa öfadt wärde åt de redan bebyggda, och dymedelt jemna olitheten i
omkostnaderna.

Stenkolslager.

Kongressakten af den 1 Juli 1864 "för disposition af stenkolslager och
stadsjord, belägna å de publika länderierna," stadgar att sådan egendom må
i lagliga quantiteter försäljas, genom offentlig auktion, till den högstbju-
dande till ett minimumpris af tjugo dollars pr acre, och att hwad på så-
dant sätt icke blifwit afyttradt må tillgänglighållas den enskildte köparen för
samma minimumpris.

Supplementalakten af den 3 Mars 1865 medger, i egenkap af särskild
preemption, registrering af stenkolsstrakter för öfwan nämnde pris, men i quan-
titet ej öfwerstigande 160 acre, till sådana af Öfrenta staternas medbor-
gare som då verkligt woro sjsjelsfatta med arbete i stenkolsgrufwor för
allmän handel.

Under denna akt hafwa flera stenkolsstrakter blifwit registrerade i Con-
tra-Costa- och Alameda-distrikten i Californien, och hafwa 1867 undergått
officiel undersökning.

Stenkolen i dessa grufwor sägas vara af utmärkt god beskaffenhet, och
affättningen liflig; men det bde nämnas att der äro många stenkolslager,
der hwarken tillgången eller quantiteten är så lockande, ehuru, i anseende till
brist på bränsle, äfwen sådana mindre gynnade lägenheter må slutligen upp-
sölas. Der finnas utan twiswel grufwor af denna beskaffenhet som woro
under bearbetning då denna supplementalakt fastställdes, ehuru de anspråks-

ägande ej ännu låtit registrera sina rättigheter i öfverensstämmelse med denna lag.

Churu de trakter, som genom dessa förordningar utbjudas till salu, äro, ej allenast i beskaffenhet, utan äfwen i tillgänglighet, högst olika gymnade, så förblifwer dock det fastställda minimumpriset det samma. En modifikation af denna förordning, till förmån för de mindre väl lottade trakterna, genom en reduktion af det bestämda minimumpriset, hemställles för kongressens öfverwägande. En sådan modifikation kunde åstadkommas derigenom att inrikesministern tillerkändes rätt att reducera minimumpriset efter omständigheternas fordran.

För att bättre verkställa kongressakten af den 1 Juli 1864, utgafs besallning från detta kontor den 20 nästföljande Augusti till wederbörande tjenstemän att noga undersöka hwad mineralresurser verkligt finnas inom deras färskilda distrikter, och att utmärka de ställen som kunna hänföras under den offentliga benämningen "stenkolslager," samt derom rapportera till detta kontor.

Ötterligare instruktioner utfärdades den 20 April 1865, rörande tillämpningen af supplementalakten af den 3 Mars 1865. Erfarenheten har emellertid wisat, att tillförlitlig underrättelse rörande stenkolslagren endast kan till en ofullkomlig del erhållas af embets- och tjenstemän, hwilkas tid är upptagen af andra pligter; från de inkomna rapporterna, äfwen som från andra tillförlitliga källor, har man dock erfarit att stenkolslager sträcka sig widt och bredt både öfwer och under ytan af de publika länderierna. Deras tillvaro har länge varit bekant, och widsträcka grufarbeten företagits i staterna Michigan, Ohio, Indiana, Illinois, Missouri, Iowa och Alabama. Rika lager hafwa äfwen upptäckts i Arkansas, Louisiana, Kansas och Californien, under det att i Nevada och Oregon, samt i territorierna Washington, Montana, Utah, Colorado, Dakota, Nya Mexiko och Nebraska stenkol har under de sednare åren blifwit funnen, tillkännagifwande i allmänhet rik tillgång. Stenkolsfälten i Iowa och Missouri sträcka sig till de östra delarne af Nebraska och Kansas, samt westra delarna af Arkansas, igenom Texas till merikanska republiken. Westra gränsen af detta widsträckt fält antages vara belägen wid 97 graders westlig longitud, hwarest kalksten upphör och sandsten widtager. Öster om denna meridian, i den widsträckt kalkstensformationen, böra de ofantliga kolfälten, betäckande stora trakter af staterna Iowa och Missouri å westra sidan af Mississippifloden, samt Illinois, Indiana, Ohio, och andra stater öster om denna flod, äfwen som i trakter gränsande till Nemaha-, Neosho-, Arkansas- och Canadian-floderna.

Bortom westerns stora slättmarker, utmed foten af Klippbergen, och sträckande sig från Nya Mexikos norra gräns, genom Colorado, norrut till Canada-gränsen, — samt genom Idaho, Oregon och Washington, — finner man Öbrenta staternas tredje stenkolsformation, innehållande åtskilliga slag af en brun färg, nyttig ej allenast som wanligt bränsle, utan förträfflig för ångmaskinens drifwande.

Dessa kol-lager äro bestämda att blifwa af stor wigt wid befolkandet af dessa widsträckt trakter. Man har och tillförlitliga bewis att outtbliga quantiteter förefinnas wid källorna af Missouri-, Yellow-Stone-, Big-Horn-, Powder-, Platt-, Green-, Columbia- och Willamette-floderna, samt deras grenar. Bitumin-kol af utmärkt god beskaffenhet förefinnes i Ra-toon-bergen och andra trakter i Nya Mexiko, Nevada samt Utah.

I förhållande som landtmäteriarbeten och nybyggen utwidgas å de ouppmätta länderierna, kommer man utan twifwel att göra ännu widare upptäckter af dessa wigtiga mineralresurser i aflägsna och nästan ofända trakter.

Öbrenta staternas rikedom på stenkol är verkligt oberäknelig. Detta brännbara ämne är utspridt af Öbrynsens fostrande hand öfwerallt i Amerika, för menniskans dagliga behof och för civilisationens och industriens utveckling.

Geologien lärer att skogar och andra werter, då under tidernas lopp de förmultna och införlifwas med moderjorden, genom naturens hemliga werkan slutligen förwandlas till detta för menniskans behof så wigtiga ämne.

Arealwidden af kolfälten i de brittisk-amerikanska provinserna, Storbrittanien, Frankrike, Belgien, Preussen, Westphalen, Böhmen, Sachsen, Spanien och Ryssland uppskattas till 16,494 qwadratmil, under det att den i Öbrenta staterna uppgår till 200,000 qwadratmil.

En utmärkt engelsk författare säger, rörande detta bränsle och dess öfwerflöd i Öbrenta staterna, att besittningen af sådana förbrunderliga tillgångar förefeplar ett tillkommande af oberäknelig rörelse och drift i Amerikas handel och manufaktur, "ett bränsle," säger han, "färdigt att på ett dygnblicks wint gifwa lif och anda till en inneboende kraft, främmande till menniskans natur, — en jättelik kraft, som likwäl kan lämpas till alla mekaniska ändamål, — som skyr dwärglika ideer och resultat, och swingar öf på fogelns wingar öfwer land och sjö, — som sätter tusentals maskiner i rörelse, — som omskapar den råa materien i oräkneliga fabrikater, — som transporterar våra flottor och armeer, — revolutionerar krigswäsendet genom skynsamma kommunikationsmedel, och bestämmer krigens resultat och nationers öden." Sådant är naturen af denna öfwerflödande och i alla delar af Amerika tillgängliga rörelsekraft, som nu ligger i dess mekaniska verkstäder och fabrikater, — som drifwer på dess floder och insjöar fartyg af alla slag, från den lilla bogserångaren till det flytande palatset, — som påskyndar till aflägsna länder dess handelsflott och sprider öfwer hwarje haf, och till hwarje hamn, dess flottas oemotståndliga magt, — wärdiga symboler af Amerikanernes snille och nationens wälde.

Blandade med dessa rika stenkolslager finner man nästan alla andra nyttiga mineralier, hwarpå en nations rikedom och wälmåga i någon mån bero. De ädla metallerna äro förlagda i tre breda bälten, sträckande sig twärs öfwer Öbrenta staterna; ett af dessa, kalladt "Appalachianiska guldfältet," löper genom unionens äldre stater, i en linia parallel med Atlantiska

kusten, och wisat sig i Virginia och Norra Carolina; ett annat, under namn af "Klippbergens guldfält," sträcker sig genom de nyligen organiserade territorierna, och det tredje, "Sierra Nevada," genomlöper de till Stilla hafwet gränsande stater.

Jern, den nyttigaste af alla metaller, finnes i rika lager å de publika länderierna, under det att koppar i ofantlig qwantitet träffas wid sjöarne öster om Mississipp, och, i mer eller mindre mån, i de trakter som sträcka sig från Mississippidalen till Stilla hafwets kust. Bly, tenn och zink träffas äfwen i många af staterna och territorierna. De ädla metallerna träffas förnämligast i Californien, Nevada, nordöstra och sydvästra Oregon, Washington-territorium, Idaho, Montana, Colorado, Ödtra Utah, Nya Mexiko och Arizona, spridda öfwer en area af en million qwadratmil, och med en årlig afkastning af öfwer ett hundrade millioner dollars. Guld- och silfvergrufworna i Californien hafwa sedan år 1848 ensamt afkastat öfwer ett tusen millioner dollars, under det att de i Nevada, Colorado, Idaho, Montana, Nya Mexiko och Arizona nyligen upptäckta grufwor i ganska betydlig mån årligen öka vår rikedom. ¶

Petroleum.

General-landmätaren i Californien rapporterar i Juni 1867, att petroleum-olja i denna stat förefinnes i Humboldt- och Los Angelos-distrikterna på en sträcka af öfwer 700 mil, äfwen som i följande distrikter, nemligen: Humboldt, Mendocine, Coluse, Sonoma, Contra Costa, Santa Clara, Santa Cruz, Monterey, San Louis Obispo, Santa Barbara, Los Angelos och Tulare, hwarest olja, i måttliga qwantiteter och till en del af utmärkt god beskaffenhet, har blifwit upptäckt; och att sandstenen i nästan alla dessa distrikters bergstrakter är så full af olja att den verkliga brinner i ugnen, smälter, och, utfatt i öppna lusten, får ett utseende liknande tjära eller asphaltum. Denna asphaltum, eller stelnad olja, finnes i ymnighet wid jordytan, troligen århundradens werk, och nyttjas för bränsle. En af de omförmålda märkvärdigaste springfällor är inbäddad i bottnen på hafwet, omkring tre mil från stranden, midtemot San Louise Obispo, och norr om Point Concepcion, hwarest i lugnt wäder olja säges flyta på wattenytan ungefär tjugu mil deromkring; och en annan dyllik märkvärdighet finner man på ett fält omkring sex mil från Los Angelos, kallad Larfsjön, från 50 till 100 fot i diameter, hwilken sjö är full af tjärolja, som nyttjas af invånarne till husak och andra ändamål.

Åttskilliga försök hafwa företagits att pressa oljan från des rika ådror af asphaltum och tjära, samt genom borring utdraga den från sandstenen, hwilka försök till en del lyckats, tillräckligt för att leda till den öfvertygelsen att den tid icke är långt borta då, medelst kapital och passande redskaper, mera gynnande resultat må förwäntas.

Lagstiftning rörande mineral-intressen.

Desa intressen hafwa varit föremål för lagstiftning under 81 års tid. Lagen af den 20 Maj 1785 reserverade en tredjedel af alla guld-, silfver-, bly- och koppargrufwor; förordningen af den 3 Mars 1807 angick blygrufwor; förordningen af den 3 Mars 1829 autoriserade deras försäljning i Missouri; preemptionsakten af den 4 September 1841 undantog alla saltgrufwor från sådan försäljning; kongressakten af den 1 Juli 1864 förordnar att stenkolsjord, utefluten från preemption 1841, skall utbjudas till salu för ett minimumpris af tjugu dollars pr acre, och att den må preempteras till detta pris.

I rättegången emellan Förenta staterna och Gear 1845 afgjordes att det ej war ännadt att inbegripa blygrufwor i wanlig jordförsäljning eller preemption i wisäa distrikter, nämnda i akten den 26 Juni 1834.

I justitieministerns beslut af den 18 April 1856, rörande mineraljord på Isle Royal i Superior-sjön, lydde det att "salt-, guld-, silfver-, bly- och koppargrufwor" skulle reserveras för kongressens framtida disposition.

Författningen af den 11 Juli 1846 fordrade att blygrufwor i Illinois, Arkansas, Missouri och Iowa skulle undanhållas preemptionsrättighet tills de blifwit utbjudna till salu, och då till ett minimumpris af två och en half dollars pr acre, men om ej tagna inom ett år derefter, så skulle de underkastas samma försäljningsfätt som annan jord.

Författningen af den 1 Mars 1847, hwilken organiserade Superior-distriktet och anbefalldes geologiska undersökningar, autoriserade försäljning af jord som innehöll "koppar, bly eller annan användbar malm," för ett minimumpris af fem dollars.

Författningen af den 3 Mars 1847, hwilken organiserade Chippewa-distriktet i Wisconsin och autoriserade geologiska undersökningar, tillerkände köprättighet till sådana, som då woro bosatta, för fem dollars pr acre; och förordningen af den 3 Mars 1849 öfwerslyttade på inrikesministern öfwerinseendet af dessa grufwor.

Lagen af den 26 September 1850 bestämmer, att mineraljord i Superior- och Chippewa-distrikten skola försäljas såsom annan publik jord.

Författningen af d. 27 Sept. 1850 organiserade ett general-landmäterikontor i Oregon och erkände wisäa donationer, men undantog "mineral-jord" eller reserverade saltgrufwor. Genom traktaten med Peru 1851 äro Peruvianerna tillättna att bearbeta guldgrufwor i Californien. Tredje paragrafen af författningen af den 3 Mars 1853, om landmäteriarbeten i denna stat, tillåter endast "township"-linier att utsträckas öfwer mineral- eller för odling otjenlig jord; siette paragrafen undantager mineraljord från preemption.

Författningen af den 22 Juli 1854, hwilken organiserade general-landmäterikontoren i Nya Mexiko, Kansas och Nebraska, utefluter "mineral- och stenkolsjord, saltgrufwor, militär- eller andra reservationer" från de privilegier den erkänner enskildte.

Zustitieministern, i sitt utlåtande af den 14 Februari 1860, meddelar att kongressen hade ej till den dagen fattat något beslut rörande mineraljorden i Californien, med undantag af att reservera från preemption och donationer.

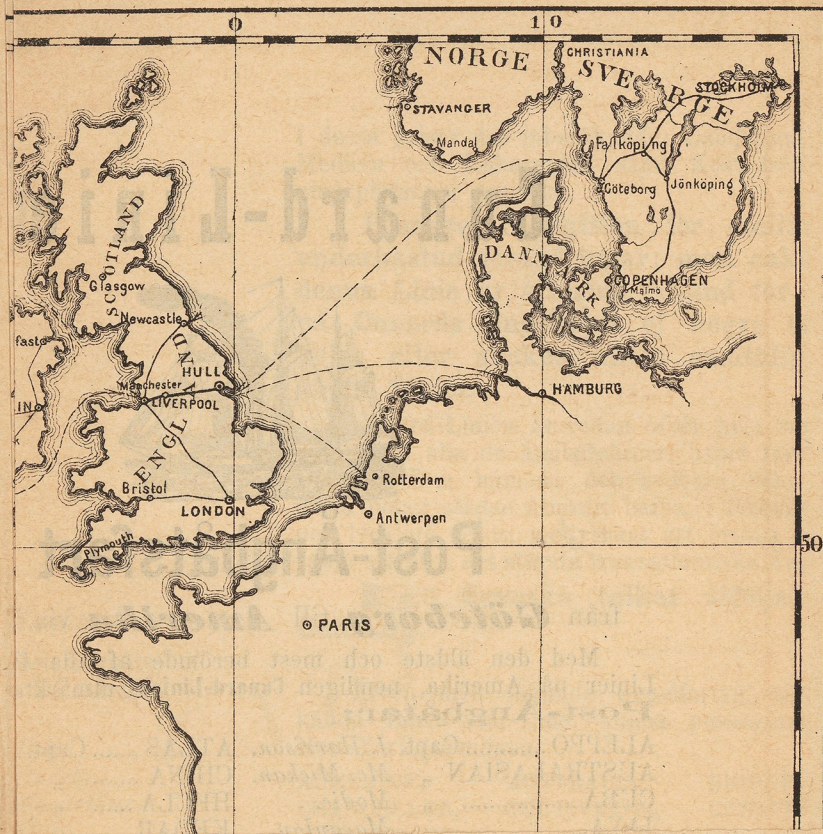
Författningen af den 1 Juli 1864, rörande disposition af stenkol jord och stadstomter, tillåter den stenkol jord att preempteras, för tjugu dollars pr acre, som enligt föregående författningar är undantagen enskildt köp.

Författningen af den 4 Juli 1866, hvilken tillåter landmäterisystemet i Nebraska att förändras från den "rektangulära för landets beskaffenhet mera passande," reserverar från försäljning all jord som innehåller guld-, silfver-, quicksilfver- eller koppar-ådror.

Ett bestämdt uttryck af det allmänna tänkesättet i detta afseende innehåller kongressakten af den 26 Juli 1866, hvilken förklarar att "mineraljorden å de publika länderierna, den uppmätta så väl som den ouppmätta, skall vara fri och öppen för undersökning och besittning åt alla förenta staternas medborgare, samt åt dem som ämna blifwa sådana, underkastade lagligt fastställda stats- och bergsdistriktsförfattningar, så widt dessa ej strida mot förenta staternas lagar.

Andra paragrafen stipulerar, "att när en person eller ett bolag gör anspråk på en quartzådra som innehåller guld, silfver, cinober eller koppar, och har förut satt sig i besittning af och bearbetat densamma, i öfverensstämmelse med bergsdistriktets förordningar, samt har påkostat i arbete och anläggningar minst ett tusen dollar," då skola sådana anspråksägande, när ingen twist eger rum, efter registrering och inlemnande "till wederbörande landskontor karta öfver trakten," i öfverensstämmelse med bergsbrukslagarne, blifwa "berättigade till en sådan trakt, samt erhålla fastebref derå, jemte rätt att sänka grufwor till hvilket djup som helst, och följa sådana winflar som omständigheterna fordra." De andra paragraferna af denna akt föreskrifwa med noggrannhet sättet att fullkomna de enskilda anspråken rörande twister, besittningsrätt och rättighet till watten för bergsbruk, fabriker samt andra ändamål. Med afseende på homesteads, hvilka äro egnade åt jordbruk, och existerade före fastställelsen af denna akt, men å hvilka lönande grufwor ej blifwit upptäckta, äger inrikesministern, enligt lag, rätt att efter uppmätning sätta apart den odelbara jorden för preemption och försäljning.

Sådana äro i förhållande de grundsatser förenta staternas lagstiftning förskaffar med afseende på mineralier å de publika länderierna och deras styrelse.

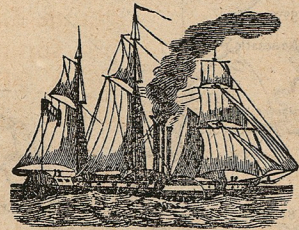
1:sta plats: För personer öfver 12 år Rm
 " barn från 1 till 12 år
 " barn under 1 år fritt.
 " personer öfver 12 år
 " barn från 1 till 12 år
 " barn under 1 år
 Mellandäck: " barn från 1 till 12 år
 " barn under 1 år

ATLANTISKA OCEANEN

RESKARTA
 FRÅN
SVERIGE TILL NORRA AMERIKA
 ÖFVER
HULL & LIVERPOOL TILL NEWYORK & BOSTON.
 S. SORENSEN.
GÖTEBORG
 47. Sillgatan 47.

Cunard-Linien.

Post-Ångbåtsfart

från **Göteborg** till **Amerika** via England.

Med den äldste och mest berömde af alla Post-Ångbåts-Linier på Amerika, nemligen **Cunard-Liniens** utmärkta **Kongl. Post-Ångbåtar**:

ALEPPO	Capt. <i>J. Harrison.</i>	ATLAS	Capt. <i>Bell.</i>
AUSTRALASIAN	" <i>Mc. Micken.</i>	CHINA	" <i>Hockly.</i>
CUBA	" <i>Modie.</i>	HECLA	" <i>Macarthur.</i>
JAVA	" <i>Macaulay.</i>	KEDAR	" <i>Muir.</i>
MALTA	" <i>Hains.</i>	MARATHON	" <i>Dubbins.</i>
MOROCCO	" <i>John Leitch.</i>	OLYMPUS	" <i>Edmondsson.</i>
PALMYRA	" <i>Watson.</i>	RUSSIA	" <i>Cook.</i>
SAMARIA	" <i>Lott.</i>	SCOTIA	" <i>Judkins.</i>
SIBERIA	" <i>Murphy.</i>	SIDON	" <i>Langlands.</i>
TARIFA	" <i>Martyn.</i>	TRIPOLI	" <i>Le Messurier.</i>

hvilka alla äro 1:sta klassens Kongl. Post-Ångfartyg och ej lastdragare samt för passagerarnes bekvämlighet särdeles väl inredda och endast medtaga 4 à 500 passagerare *uti öfra däck*, finnes hvarje vecka lägenhet till New-York och Boston.

Passagerare-avgift från Göteborg till New-York eller Boston är för närvarande:

1:sta plats:	För personer öfver 12 år	Rmt Rdr	380.
"	" barn från 1 till 12 år	" "	190.
"	" barn under 1 år fritt.	" "	
Mellandäck:	" personer öfver 12 år	" "	135.
"	" barn från 1 till 12 år	" "	67,50.
"	" barn under 1 år	" "	9,00.

I dessa priser äro inberäknade: Landstigningspenningar i Amerika, Medicin och Läkarevård samt Kost från Göteborg till landstigningsplatsen i Amerika.

Passagerare-avgiften för mellandäcksplats är ofta underkastad förändringar; men oakadt befordringen på denna Linie är allmänt erkänd för den bästa, är priset på Cunards ångskepp ej högre än på andra. Priset höjes eller sänkes alltså samtidigt på denna som på andra Linier.

Cunard-Linien är redan öfver hela världen känd som den förnämsta af alla de ångbåtslinier, hvars fartyg gå på New-York och Boston. Den humana och redbara behandling passagerarne hos detta bolag städse åtnjutit hafva, i förening med fartygens snabba och lyckliga resor, medverkat att bringa bolaget till sin nuvarande rang: att vara det största transatlantiska Ångbåtsbolag som existerar.

Svenska tolkar åtfölja hvarje fartyg från Göteborg.

Äfven med följande Segelfartyg, tillhöriga den gamla välkända Black-Star-Line, kunna passagerare blifva befordrade till New-York, nemligen:

ADELAIDE,	AUSTRALIA,	BRIDGE-WATER,	BELLE-WOOD,
CHANCELLOR,	CULTIVATOR,	CONSTITUTION,	HEMISPHERE,
JOHN BRIGHT,	NORTH AMERICAN,	RESOLUTE,	
	THORNTON	och	UNIVERSE.

Passagerare-avgiften är med dessa från Göteborg till New-York:

Mellandäck:	För personer öfver 12 år . . .	Rmt Rdr	110.
"	" barn från 1 till 12 år . . .	" "	67,50.
"	" barn under 1 år	" "	20,00.

häruti äfven inberäknade: Landstigningspenningar, Medicin och Läkarevård samt kost från Göteborg.

Jernbane-biljetter till alla större stationer i Amerika kunna äfven hos mig erhållas till billigaste priser.

Hvarje passagerare öfver 12 år må, utan särskild avgift, medföra 10 kubikfot bagage på fartygen och på jernvägarne i Amerika en tyngd af 85 skålp. svensk vikt. För barn som betala half avgift beräknas hälften.

Befordringen sker på följande sätt: Hvarje Fredag expedieras passagerarne härifrån till Hull med en af de Kongl. Post-Ångbå-

tarne "Hero" eller "Albion," å hvilka fri förplägning erhålles, och behöfva passagerarne således icke medföra någon reskost. När passagerarne landstigit i Hull, erhålla de genom bolagets Agent fri kost och logi tills de skola afgå pr jernbana till Liverpool, hvarest de vanligen inträffa Måndagsafton.

Hvarje Tisdag afgår ett af bolagets Post-Ångfartyg till Amerika, och blir sålunda vistandet i Liverpool högst en dag, under hvilken tid (och äfven om vistandet skulle bli längre) fritt logi och kost erhålles.

Den goda anordningen och inredningen ombord på fartygen medgifver att ensamma fruntimmer, männer och familjer äro hvar för sig.

Passagerarne hafva inga utgifter i England för transport och befordring af deras res saker, ej heller några andra utgifter att vidkännas.

Sängkläder, jemte nödiga bleckkärl samt knif, gaffel och sked skola mellandäckspassagerarne sjelfva förskaffa sig; de som ej vilja medföra dessa persedlar från Sverige, kunna få köpa dem för 6 à 7 Rdr i Liverpool.

Måltiderna på fartygen från Liverpool till Amerika äro följande: kl. 8 på morgonen frukost, bestående af kaffe eller thé med socker, färskt bröd och smör;

kl. 1 middag: kött, fläsk eller fisk med potatis samt soppa, olika för de olika dagarne i veckan, Söndagen tillkommer pudding;

kl. 6 afton qvällsmat: thé, socker, smör och bröd. Provianten, som före afresan är underkastad sträng besigtning af Engelska regeringens embetsmän, är till alla delar af bästa kvalitet och maten väl lagad.

För luftvexling och renlighet är på det omsorgsfullaste sörjdt. Examinerad läkare medföljer hvarje fartyg.

Emigranter behöfva alls icke anlita något s. k. "Emigrant-Kompani" eller dess Agenter, ty då de vid att köpa sina biljetter af Ångbåtsbolagens ombud icke allenast hafva fördelen att erhålla billigare pris, utan vid framkomsten till Amerika äro helt och hållet oberoende, samt ej underkastade prejerier, hvarken på ena eller andra viset, så inser nog hvarje tänkande menniska att man ej bör vända sig till andra än ombuden för fartygen. Passagerare, som resa med de Kongl. Post-Ångbåtar för hvilka jag är Agent, blifva, då de så önska, adresserade till Amerikanska Regeringens embetsmän, hvarest de kunna erhålla jord så godt som för intet, nemligen, antingen efter unionspriset, 1 1/4 dollars pr acre (26 svenska kappland) eller efter Homesteadslagen, och behöfva sålunda ej hos s. k. Land-Companier betala mångdubbelt detta pris. Ame-

rikanska Regeringen har vidtagit många nyttiga anordningar för att skydda emigranter från prejerier och plundringar. "Castle-Garden" i New-York, hvarest landstigningen sker, är ett för emigranter ovärderligt etablissement, som i alla afseenden står under Regeringens kontroll och uppsigt, och kunna emigranter alltså med full tillit vända sig till de vid detta etablissement anställda tjänstemän för att få uträttadt hvad de åstunda. Särskildt rekommenderas åt arbetsökande att vända sig till det i "Castle-Garden" etablerade Arbetsansvinnings-Kontor, hvarest de alltid äro säkra på att bli hederligt och samvetsgrant behandlade.

Såkallade firesor, eller att man efter ankomsten till Amerika skulle med arbete få ersätta öfverfartskostnaden, existerar icke. Ej heller beviljas något afdrag å passagerare-avgiften om passagerarne vilja antingen till en del eller helt och hållet hålla sig med kost sjelfva.

Biljetter för resa med omförmälta fartyg till Amerika erhållas hos undertecknad och de af mig i landsorten antagne ombud. — Anmälningar torde göras minst 8 à 14 dagar före afresan. Ingen plats anses requirerad, då ej en afbetalning af 20 Rdr för hvarje person åtföljer requisitionen. Denna afbetalning afräknas å passagerare-avgiften från Göteborg, utan afseende på om afresan sker på den tid som för densamma blifvit bestämd, eller sednare; dock må den, som sålunda uppskjuter resa, till hvilken biljett för bestämd dag blifvit uttagen, derom göra anmälan minst 8 dagar förut. Passagerare, som äro anmälda att genom mig befordras, blifva vid ankomsten hit af min betjening anvisade billiga och goda logi, och deras res saker kostnadsfritt transporterade till ångbåten som de skola afgå med.

Göteborg i Februari 1869.

S. Sörensen,

Hufvud-Agent för Cunard-Liniens Kongl. Post-Ångbåtar.

47. Sillgatan. 47.

Telegraf-adress endast: **Sörensen, Göteborg.**

ingen har vidtagit många nyttiga anordningar för emigranter från prejerier och plundringar. "Castle-York, hvarest landstigningen sker, är ett för emigrantligt etablissement, som i alla afseenden står under kontroll och uppsigt, och kunna emigranter alltså med tillförlitlighet till de vid detta etablissement anställda tjänstemännen få uträttadt hvad de åstunda. Särskildt rekommenderas sökande att vända sig till det i "Castle-Garden" belägen passagerersamtalsanvisnings-Kontor, hvarest de alltid äro säkra på att få ett ordligt och samvetsgrannt behandlade.

Om man vill företaga en resor, eller att man efter ankomsten till Amerika önskar få ersätta öfverfartskostnaden, existerar icke någon annan väg än att begäras något afdrag å passagerare-afgiften om passageraren önskar att antingen till en del eller helt och hållet hålla sig till land.

Om man vill företaga en resa med omförmälta fartyg till Amerika erhåller man en rekommendation och de af mig i landsorten antagne ombudsmännen torde göras minst 8 à 14 dagar före afresan. Resan kräver en afbetalning af 20 Rdr för att följa rekviritionen. Denna afbetalning afräknas till den som för densamma blifvit bestämd, eller sednare; om man sålunda uppskjuter resa, till hvilken biljett för blifvit uttagen, derom göra anmälan minst 8 dagar före, som äro anmälda att genom mig befordras, om man hit af min betjening anvisade billiga och deras resor kostnadsfritt transporterade till ångskola afgå med.

Februari 1869.

S. Sörensen,

Hand-Agent för Cunard-Liniens Kongl. Post-Ångbåtar.

utan särskild afgift, med

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Second block of faint, illegible text, appearing as a separate paragraph.

Third block of faint, illegible text, continuing the document's content.

Fourth block of faint, illegible text, possibly a signature or date.

S. Sørensen,

Address or contact information, including "Post-Adresse".

Additional faint text at the bottom of the page.